

ΟΜΙΛΙΑ ΝΙΚΟΥ ΚΙΟΥΤΣΟΥΚΗ, ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ Γ.Σ.Ε.Ε.

ΣΤΟ 35^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΣΕΕ

Συναδέλφισσες –οι

Αγαπητοί προσκεκλημένοι,

Σας καλωσορίζω και εγώ με τη σειρά μου στο 35^ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ, της μαζικότερης συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων.

Το Συνέδριο της Συνομοσπονδίας μας διεξάγεται κάτω από πρωτόγνωρες αντεργατικές αλλαγές στα εργασιακά μας δικαιώματα και σε συνθήκες βίαιης υποτίμησης των μισθών και των ημερομισθίων μας.

Η παγκόσμια οικονομική κρίση βρήκε τη χώρα μας ανοχύρωτη.

Ανέδειξε τις αδυναμίες του οικονομικού και παραγωγικού της μοντέλου, καθώς και την κακοδιαχείριση των τραπεζιτών στη διαδικασία δανειοδότησης επισφαλών επενδύσεων αεριτζήδων βιομηχάνων.

Η παγκόσμια οικονομική κρίση όμως δεν ανέδειξε μόνο τις αδυναμίες της χώρας μας, αλλά και τις αδυναμίες του σκληρού πυρήνα της Ευρωζώνης.

Η Νομισματική Ένωση δεν φάνηκε ικανή να αντιμετωπίσει άμεσα τα τεράστια διαρθρωτικά προβλήματα που προέκυψαν κυρίως στις νότιες χώρες, διότι η ίδια η Ευρώπη δεν έλυσε τα δικά της διαρθρωτικά προβλήματα, τα οποία ακόμη και σήμερα δεν επιθυμούν οι βόρειες ισχυρές οικονομικά χώρες να λύσουν.

Η κρίση χρέους της Ελλάδας που το 2009 ήταν στο 120% του ΑΕΠ, μετετράπη πολύ σύντομα μετά τις εκλογές του ίδιου έτους σε κρίση δανεισμού, με αποτέλεσμα να οδηγηθούμε στην υπογραφή του 1^{ου} μνημονίου.

Σε διάστημα 8 μόλις μηνών, η τότε κυβέρνηση και οι υπουργοί της, διέσυραν τη χώρα μας και τους πολίτες της στο εξωτερικό, υπερδιπλασίασαν το έλλειμμα με πλαστά στοιχεία και οδήγησαν την Ελλάδα σιδηροδέσμια στο μηχανισμό στήριξης, στα νύχια του Δ.Ν.Τ. και του παγκόσμιου τοκογλυφικού συστήματος.

Είτε από άγνοια, είτε από απειρία, είτε από μεθοδευμένη όπως αποδεικνύεται εκ των υστέρων, συνειδητή προσπάθεια, οι πολιτικοί άνδρες εκείνης της περιόδου, με την υπογραφή τους ουσιαστικά στη λευκή σελίδα του μνημονίου παραχώρησαν κατά δήλωσή τους την εθνική μας ανεξαρτησία και την κυριαρχία.

Η είσοδος του Δ.Ν.Τ. και η συμμετοχή του στο μηχανισμό στήριξης των κρατών που αντιμετώπιζαν προβλήματα στο δανεισμό τους από τις αγορές, με πρόσχημα την τεχνοκρατική επάρκεια του ταμείου, αποτελεί παραδοχή ελλείμματος μηχανισμών και λαθών της ίδιας της Ευρώπης.

Όλοι γνωρίζουμε τους περίφημους τεχνοκράτες του Δ.Ν.Τ.

Όλοι γνωρίζουμε ότι σε όποια χώρα βρέθηκαν, η τακτική τους όχι μόνον ήταν η ίδια, αλλά και τα αποτελέσματα της συνταγής που εφαρμόζαν ήταν τραγικά για τις οικονομίες των κρατών και κυρίως για τους πολίτες τους.

Οι δημοσιονομικοί πολλαπλασιαστές τους, πολλαπλασίασαν τη φτώχεια και την ύφεση.

Η ιδεοληψία της σκληρής λιτότητας και η αποτυχημένη παγκοσμίως οικονομική θεωρία του Μίλτον Φρίντμαν, γιατί αυτή εφαρμόζει το Δ.Ν.Τ., όπως και το δόγμα του ΣΟΚ, εφαρμόστηκε και δυστυχώς συνεχίζει να εφαρμόζεται όχι μόνο στην Ελλάδα η οποία αποτέλεσε το πειραματόζωο αυτής της θεωρίας, αλλά και στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης (Ιρλανδία, Πορτογαλία, Ισπανία, Ιταλία, Κύπρος) με τα ίδια τραγικά αποτελέσματα.

Μπορεί κάποιος να συμφωνεί ή να διαφωνεί με το Μνημόνιο.

Σε ότι μας αφορά, διαφωνούμε πρώτα και κύρια ιδεολογικά, καθ' ότι είμαστε οπαδοί της θεωρίας του Κέινς με την οποία αντιμετωπίστηκε απολύτως επιτυχώς η κρίση του 1929.

Αλλά ας δούμε τα αποτελέσματα της εφαρμογής του.

1^{ος} Στόχος του Μνημονίου ήταν η αντιμετώπιση του χρέους, το οποίο από το 120% του ΑΕΠ το 2009 και μετά από δύο κουρέματα, έκλεισε το 2012 στο 174% του ΑΕΠ !!! Άρα υπάρχει πλήρης αποτυχία ακόμη και αν δεχθούμε τον μακροπρόθεσμο στόχο του 2020!!!

2^{ος} Στόχος του Μνημονίου ήταν η αντιμετώπιση των ελλειμματικών προϋπολογισμών και η μείωση του ελλείμματος σε 2 χρόνια από το πλασματικό 16% στο πραγματικό 3% του ΑΕΠ. Δόθηκε παράταση δυο επιπλέον χρόνων για να επιτευχθεί ο στόχος και εάν επιτευχθεί!!! Άρα πλήρης αποτυχία και στον 2^ο στόχο.

Ας δούμε όμως τι επέβαλαν οι δήθεν καλύτεροι τεχνοκράτες του κόσμου κατά δήλωση του Πάγκαλου, για να πιάσουν τους στόχους της.

- Κατάργηση βασικών εργασιακών δικαιωμάτων και κοινωνικών κατακτήσεων που οδήγησαν στην πλήρη απορρύθμιση της αγοράς εργασίας.
- Μείωση μισθών στο Δημόσιο και ευρύτερο Δημόσιο Τομέα που ξεπερνά το 40%.
- Μείωση του κατώτατου μισθού από τα 751€ στα 586€ ήτοι 22% και 32% στους νέους από 18-25 ετών ανεξαρτήτως εκπαίδευσης.
- Μείωση των συντάξεων πλέον του 40%.
- Κατάργηση 13^{ου} και 14^{ου} μισθού και σύνταξης.

- Αποδόμηση του Κράτους Πρόνοιας, με κατάργηση κοινωνικών παροχών, επιδομάτων κ.α.
- Κατάργηση κατ' ουσίαν της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. και των κλαδικών συμβάσεων.
- Κατάργηση της καθολικότητας ισχύος των εναπομεινάντων Σ.Σ.Ε. καθώς και της μετενέργειας.
- Κατάργηση του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας.
- Καταστράτηγηση Διεθνών Συμβάσεων και Ευρωπαϊκών Συνθηκών.
- Φορολόγηση μισθών και συντάξεων από το 1^ο ευρώ.
- Επιβολή ΛΑΦΚΑ και κεφαλικού φόρου.
- Υπερφορολόγηση της ακίνητης περιουσίας και έκτακτη φορολόγηση μέσω των λογαριασμών της ΔΕΗ.

Αυτά και μια σειρά ακόμη χιλιομέτρων μέτρων αρνητικών που:

- μείωσαν δραματικά την κατανάλωση, στραγγάλισαν την αγορά και κυρίως τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις,
- μείωσαν την παραγωγή των βιομηχανιών και έκλεισαν χιλιάδες επιχειρήσεις με συνέπεια την εκτόξευση της ανεργίας από το 7% το 2008 στο 27% το 2012,
- μείωσαν τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων,
- μειώθηκαν τα έσοδα του κράτους από έμμεσους αλλά και άμεσους φόρους, γιατί πολύ απλά ο κόσμος δεν έχει να πληρώσει,
- και μειώθηκαν οι αποταμιεύσεις των ελληνικών τραπεζών διότι οι μικροκαταθέτες νοικοκυραίοι δεν αποταμιεύουν πια ενώ προωθήθηκε η φυγή κεφαλαίων στο εξωτερικό προφανώς αυτών που είχαν τη δυνατότητα να το πράξουν.

Η επιλογή της εσωτερικής υποτίμησης συρρίκνωσε την ελληνική οικονομία κατά 25%.

Η ελληνική οικονομία, λοιπόν, είναι στο γύψο και θα παραμείνει στο γύψο, εάν δεν παρθούν άμεσα μέτρα αναπτυξιακού και κοινωνικού χαρακτήρα, αλλά και εάν η Ευρώπη δεν προχωρήσει στην πολιτική και οικονομική της Ολοκλήρωση.

Οι χώρες της Ευρώπης και οι οικονομίες των κρατών –μελών της, δεν αντέχουν τον εσωτερικό ανταγωνισμό.

Δεν μπορούν να αναπτυχθούν οι φτωχές χώρες ανταγωνιζόμενες τις πλούσιες μειώνοντας τους μισθούς για να αυξηθεί δήθεν η ανταγωνιστικότητά τους.

Ακόμη κι αν εργαζόμασταν τζάμπα για ένα πιάτο φαί, οι επενδυτές θα συνέχιζαν να επενδύουν στις βόρειες χώρες.

Εκεί όπου υπάρχει σταθερότητα στη φορολογία, εκεί όπου δεν υπάρχει γραφειοκρατία, εκεί που το κόστος ενέργειας για τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά είναι λελογισμένο.

Εκεί όπου υπάρχουν ισχυρά Συστήματα Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Κράτος Δικαίου και ίσων ευκαιριών για τους πολίτες.

Εκεί όπου το κράτος είναι κράτος προστάτης και όχι κράτος δυνάστης.

Η Ευρώπη χρειάζεται ενιαία οικονομική πολιτική και όχι μόνον ενιαίο νόμισμα. Χρειάζεται ενιαίους κανόνες, ενιαία κοινή βιομηχανική πολιτική και όχι μόνο κοινή αγροτική πολιτική.

Πώς να ανταγωνιστεί η Ελλάδα τις γύρω χώρες όταν:

Ο Φ.Π.Α. είναι 23% στη χώρα μας ενώ στη Βουλγαρία είναι 10%, στην Τουρκία 7%;

Η φορολόγηση είναι 40% ενώ στις άλλες χώρες δεν υπερβαίνει το 15%;

Όταν οι τιμές των προϊόντων είναι στα ύψη λόγω πετρελαίου.

Όταν οι πολυεθνικές λειτουργούν με την μέθοδο των καρτέλ και κανείς δεν τολμά να τις ελέγξει.

Πώς να ανταγωνιστεί η Ελλάδα άλλες χώρες, κυρίως του βορρά, όταν για να προχωρήσει κάποιος σε μια επένδυση δανείζεται από το ελληνικό τραπεζικό σύστημα με 10% και αν του δανείσουν, ενώ στις βόρειες χώρες τα επιτόκια είναι της τάξης του 2-3%.

Αυτά είναι μεσομακροπρόθεσμοι στόχοι που όμως επιβάλλεται να συζητηθούν άμεσα.

Η παράταξή μας είναι της λογικής του προλαμβάνει και όχι του θεραπεύειν. Εάν έχουμε πρόληψη δεν χρειαζόμαστε θεραπεία ή τουλάχιστον την χρειαζόμαστε σπάνια.

Η παράταξή μας βασίζεται στην οικονομική θεωρία του Κέϊνς και ιδεολογικά ο χώρος του κοινωνικού φιλελευθερισμού επιζητά τις δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις με συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Είμαστε υπέρ της ελεύθερης ιδιωτικής πρωτοβουλίας, υπέρ της ελεύθερης αγοράς υπό τον διαρκή έλεγχο του κράτους, όχι υπέρ της ασύδοτης αγοράς.

Είμαστε υπέρ της ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας των νέων ανθρώπων, των καινοτόμων δράσεων και της πρωτογενούς παραγωγικής διαδικασίας.

Είμαστε υπέρ της παραγωγικότητας ποιοτικών προϊόντων και όχι κατ' ανάγκη φθηνών προϊόντων.

Διεκδικούμε:

Πλήρη και σταθερή απασχόληση. Η ημιαπασχόληση μπορεί να λειτουργεί μόνο ως προθάλαμος για την 8ωρη εργασία.

Αξιοπρεπείς αμοιβές των εργαζομένων για την αξιοπρεπή διαβίωση των οικογενειών μας.

Υγεία και Ασφάλεια σε όλους του χώρους δουλειάς.

Απαιτούμε:

Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και αποκατάσταση του πλαισίου των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων.

Επαναφορά του κατώτατου μισθού στο προ του μνημονίου επίπεδο.

Σεβασμό των Διεθνών και Ευρωπαϊκών Συμβάσεων και Συνθηκών.

Ένα Ισχυρό Δημόσιο και Αναδιανεμητικό Ασφαλιστικό Σύστημα με επαρκείς συντάξεις και όχι ένα Σύστημα Φιλανθρωπίας με φιλοδωρήματα ανέχειας.

Επαναφορά των δραστηριοτήτων του ΟΕΕ και ΟΕΚ.

Αγωνιζόμαστε για κράτος όπου το δίκιο θα ξαναγίνει Δίκαιο.

Το μνημόνιο δεν είναι ιδεολογία αλλά μια αποτυχημένη ιδεοληψία και δεν αποτελεί λύση για τα προβλήματά μας.

Αντίθετα, επιτείνει τα προβλήματα γι' αυτό χρειάζεται επείγοντως επαναδιαπραγμάτευση πριν η οικονομική κρίση εξελιχθεί σε ανθρωπιστική κρίση.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Το 35^ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ πραγματοποιείται σε μια εξαιρετικά κρίσιμη συγκυρία για το Συνδικαλιστικό Κίνημα σε όλη του την κλίμακα.

Από το Πρωτοβάθμιο Σωματείο που είναι και το κύτταρο της συνδικαλιστικής οργάνωσης, τα Εργατικά Κέντρα και τις Ομοσπονδίες που αποτελούν τον πυρήνα της συνδικαλιστικής δράσης,

και φυσικά τη ΓΣΕΕ που συνιστά τον κύριο και επίσημο εκφραστή της συνδικαλιστικής διεκδίκησης.

Τα Συνδικάτα στοχοποιούνται και δέχονται μια πρωτόγνωρη πολεμική με όχημα την θεσμική αποδυνάμωση του ρόλου τους στην κοινωνική διαδικασία και διαπραγμάτευση.

Ταυτόχρονα, γίνονται αντικείμενο μεθοδευμένης κατασυκοφάντησης προκειμένου να διαρραγεί η υπαρξιακή μας σχέση με τον κόσμο της μισθωτής εργασίας και να αμβλυθεί η κοινωνική αντίδραση απέναντι στις ακολουθούμενες πολιτικές.

Τα τελευταία τρία χρόνια δώσαμε πολλές και δύσκολες μάχες αμυντικού κυρίως χαρακτήρα.

Δυστυχώς οι προσπάθειές μας δεν είχαν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.

Κάποιες φορές, μάλιστα, παρουσιάστηκαμε χωρίς ενιαία γραμμή δίνοντας την εντύπωση ότι τα τεράστια προβλήματα που είχαμε μπροστά μας δεν ήταν κοινά για όλους.

Είμαστε, όμως, “όρθιοι” και έτοιμοι για δυναμικούς αγώνες ώστε να ανακτήσουμε το “χαμένο έδαφος”, να επαναφέρουμε την εργασιακή δικαιοσύνη και την αξιοπρέπεια σε κάθε χώρο δουλειάς.

Με ένα μαζικό, μαχητικό, πλουραλιστικό και ανεξάρτητο Συνδικαλιστικό Κίνημα

- μακριά από κομματικούς εναγκαλισμούς, παραταξιακές σκοπιμότητες και προσωπικούς καιροσκοπισμούς,
- με δημοκρατική λήψη των αποφάσεων στο εσωτερικό της Συνομοσπονδίας μας, ομοψυχία και συλλογική δράση.

Το Συνέδριο μας πρέπει να γίνει η αφετηρία της αντεπίθεσης των Συνδικάτων, η απαρχή μιας νέας πορείας που θα καταξιώσει την παρέμβασή μας αναδεικνύοντας τον αναντικατάστατο ρόλο μας.

Εδώ, από την Αλεξανδρούπολη οφείλουμε να θεμελιώσουμε την αναγκαία αναδιοργάνωση και την εξωστρέφεια του Συνδικαλιστικού Κινήματος σε όλο το φάσμα της ελληνικής κοινωνίας.

Να θέσουμε τις βάσεις για τον επαναπροσανατολισμό των δράσεων μεγιστοποιώντας τη συνδικαλιστική μας πυκνότητα και πολλαπλασιάζοντας την κοινωνική μας ωφέλεια μέσα από:

- Ένα Συνδικάτο ισχυρό που θα πρωταγωνιστήσει στη συγκρότηση ενός μαζικού κοινωνικού μετώπου δημιουργώντας συμμαχίες με κοινωνικές ομάδες που δοκιμάζονται εξίσου σκληρά με τους εργαζόμενους του Ιδιωτικού Τομέα.
- Ένα Συνδικάτο συμβατό με τη σύγχρονη ανθρωπογεωγραφία της αγοράς εργασίας που θα προχωρήσει άμεσα στην οργάνωση νέων θεσμών αποτελεσματικής και δυναμικής εκπροσώπησης των εργαζομένων με ευέλικτες μορφές εργασίας, ακόμη και των αυτοαπασχολούμενων όταν αυτοί αποδεδειγμένα δουλεύουν για έναν εργοδότη.

- Ένα Συνδικάτο ελκυστικό και αξιόπιστο για τους εργαζόμενους σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις μέσα από δραστηριότητες εκπαίδευσης, κατάρτισης και πληροφόρησης.
- Ένα Συνδικάτο δυναμικό κοινωνικό διαπραγματευτή για τους ανέργους με τη θεσμοθέτηση δομών που θα τους εντάσσουν ισότιμα στους κόλπους του.
- Ένα Συνδικάτο που θα ανταποκρίνεται στις έκτακτες κοινωνικές ανάγκες των μελών του μέσα και από την παροχή υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας (κοινωνικό παντοπωλείο, κοινωνικό φροντιστήριο, κοινωνικό ιατρείο κ.α.)
- Ένα Συνδικάτο που θα απευθύνεται σε όλες τις ηλικιακές ομάδες του εργατικού δυναμικού και της κοινωνίας, ενισχύοντας τον κινηματικό χαρακτήρα της ΓΣΕΕ.
- Ένα Συνδικάτο αξιόλογο κοινωνικό συνομιλητή μέσα από την υπεύθυνη εκπροσώπηση του κόσμου της εργασίας στη διαδικασία του κοινωνικού διαλόγου, στην ΕΟΚΕ και την ΟΚΕ, σε όλες τις Επιτροπές που συμμετέχουν εκπρόσωποι των εργαζόμενων ή Εμπειρογνώμονες, καθώς και στα Διοικητικά Συμβούλια.
- Ένα Συνδικάτο ευρωπαϊκά προσανατολισμένο και αλληλέγγυο μέσα από τη διαρκή ενδυνάμωση της σχέσης του με το Ευρωπαϊκό Συνδικαλιστικό Κίνημα.
- Ένα Συνδικάτο σύγχρονο που θα αξιοποιεί τις νέες μορφές έκφρασης, την τεχνολογία και το διαδίκτυο υιοθετώντας τρόπους ενημέρωσης, δράσης και κινητοποιήσεων που ταιριάζουν στους “μοντέρνους καιρούς”.

Καθοριστικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια θα διαδραματίσουν και οι ερευνητικοί-υποστηρικτικοί μας φορείς, το ΙΝΕ και το ΚΕΚ, το ΚΑΝΕΠ και το ΚΕΠΕΑ, το ΑΡΙΣΤΟΣ και η Ένωση Εργαζομένων Καταναλωτών.

Οι φορείς αυτοί, όπως φαίνεται και από τους Απολογισμούς και Προγραμματισμούς τους, προσφέρουν σημαντικό έργο τόσο στην τεκμηρίωση των θέσεων της ΓΣΕΕ, όσο και στην ενίσχυση της σχέσης μας με τους εργαζόμενους του Ιδιωτικού Τομέα και τους ανέργους μέσα από την υλοποίηση Προγραμμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, μέσα από την παροχή πληροφόρησης και της ενημέρωσης.

Σε αυτό το πλαίσιο αναλάβαμε σημαντικές πρωτοβουλίες για την αναμόρφωση και αναδιοργάνωση των ερευνητικών-υποστηρικτικών της φορέων αφενός να διασφαλιστεί η ανάπτυξη και η βιωσιμότητά τους και αφετέρου να ταυτίσουν απόλυτα τις πολύπλευρες δράσεις τους με τη συνδικαλιστική στόχευση και πρακτική.

Άλλωστε, ιδρύθηκαν από τα Συνδικάτα για να “υπηρετούν” τους καταστατικούς και στρατηγικούς στόχους των Συνδικάτων. Το πολύτιμο έργο τους πρέπει να επικοινωνείται και να εκλαϊκεύεται ώστε να φτάνει σε κάθε εργαζόμενο που το έχει ανάγκη.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Όλη αυτήν την τριετία, η ΔΑΚΕ Ι.Τ. βρέθηκε, με συνέπεια και συνέχεια, στην πρωτοπορία των συνδικαλιστικών αγώνων δηλώνοντας βροντερό παρών σε όλες τις κρίσιμες μάχες του κόσμου της εργασίας.

Παλέψαμε σκληρά με τους εργαζόμενους για τους εργαζόμενους, μακριά από κομματικές αγκυλώσεις και παραταξιακές σκοπιμότητες.

Δικαιώσαμε τα διαχρονικά χαρακτηριστικά της φυσιογνωμίας μας, που δεν είναι άλλα από αυτά που εμπεριέχει ο τίτλος μας Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζομένων.

Με ελεύθερη σκέψη και ελεύθερη δράση, επενδύσαμε δυναμικά στη “λύση” και όχι στο πρόβλημα.

Από το πρώτο Μνημόνιο μέχρι και σήμερα υιοθετήσαμε μια σκληρή αλλά υπεύθυνη στάση με τεκμηριωμένες προτάσεις.

Μια στάση που δεν μεταβλήθηκε από τις κυβερνητικές εναλλαγές ενισχύοντας την αξιοπιστία και τη μαχητικότητα τόσο της ΔΑΚΕ, όσο και της ΓΣΕΕ.

Εναντιωθήκαμε σθεναρά σε αυτούς που “έκλεισαν τα μάτια” αλλά και σε εκείνους που “έκλειναν το μάτι” στα προβλήματα των εργαζομένων.

Εργαστήκαμε σκληρά για την ενότητα, την προοπτική και τη μαζικοποίηση του Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Συνεχίσαμε και θα συνεχίσουμε τη δυναμική μας πορεία μέσα στους χώρους δουλειάς, δίπλα σε κάθε εργαζόμενο.

Οι εργαζόμενοι, άλλωστε, αποτελούν τη μοναδική νομιμοποιητική μας βάση.

Από αυτούς και για αυτούς εκλεγόμαστε.

Αυτούς εκπροσωπούμε και μόνο σε αυτούς λογοδοτούμε.

Καλή επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου μας.

Καλό αγώνα σε όλους.

Ευχαριστώ πολύ.